

Det var altsaa ikke nogenfømhelst Udtalelse om den Form, som foreligger i dette Finanslovsforslag, men det var en Udtalelse om, at den Afgjørelse, der blev truffet sidst, ikke forekom mig at være saa ufyldstgjørende, naar det blev tilføjet, som den daværende Indenrigsminister blev antaget at ville stræbe hen til. Naar nu Hans Excellence Indenrigsministeren ikke kan forstaae, at det bethyder Noget at beholde en blot og bar Paragraph, hvori dette opstilles, saa maa jeg udtale, at efter min Mening bethyder det jo netop, hvad det skal bethyde, at man derved kan gjøre det klart, om man ved Siden af, at Loven er vedtaget, ogsaa vil bevilge, at de Udgifter, den medfører, see i det første Finansaar; det opnaar man derved, thi naar man ikke vil give den Bevilling, saa opfører man ikke den vedkommende Lov imellem de andre, hvis Udgifter man bevilger. Man opnaaer altsaa, hvad der skal opnaaes, deels at vise, hvad der jo var bleven gjort tvivlsomt, at en Lov ikke i og for sig medfører Berettigelse til at udgive de Penge, den omhandler, naar disse ikke ere bevilgede ved Finansloven, og dernæst sættes man istand til at kunne undtage en enkelt Lov, uagtet man vedtager den, fra at komme til Anvendelse i det første Finansaar; man opnaaer altsaa de to efter min Mening væsentlige Hensyn. Desuden maa man jo erindre, at dette Spørgsmaal har faaet en Vigtighed, som ikke, troer jeg, er aldeles klar for Alle, thi de, der udtale sig om dette Spørgsmaal, mene i Reglen, at det er temmelig uvæsentligt; men at det i Virkeligheden er meget væsentligt, kan sees deraf, at Finansloven har været nær ved ikke at komme ud, fordi der ikke kunde komme Enighed mellem begge Rigsdagens Thing om dette Punkt. Man vil dog ikke sige, at Rigsdagens Thing i en Unighed om mindre bethyende Ting skulde drive det saa vidt; man maa dog sige, at naar en Unighed viser sig at være saa stærk, at man maa bruge det sidste og hyderste Forsøg, et Fællesudvalg, for at see at komme ud deraf, saa maa det være noget

mere end en uvæsentlig Ting. Det forekommer mig at være klart — heri deler jeg fuldstændig Mening med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og derfor tog jeg Ordet — at det er et Spørgsmaal, som man, efterat der er reist en Tvivl og en Uklarhed derom, fra Folkethingets Side maa stræbe at holde klart og bestemt frem.

Kirke- og Underviisningsministeren: Ja, det er dog paa ingen Maade sagt, at det, som frembringer Conflicter mellem politiske Myndigheder, altid ere Sager, som i og for sig have nogen overordentlig Betydning; det er jo hyppigt, at Videnskaben kaster sig over og ligesom concentrerer sig paa et enkelt Punkt og der frembringer Conflicter. Jeg skal imidlertid ikke dermed hencægte, at denne Sag paa Grund af Alt, hvad der tidligere er passeret, har en vis Betydning, og det skal være mig en Fornuftelse at anerkjende, at den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, bidrog meget væsentligt til, at Sagen ikke ifjor fremkaldte videre Ulemper. Jeg skjønner ikke, der er nogen væsentlig Forskjel mellem den Tanke, han nys antydede, at have en Paragraph med Summerne saa meget som muligt specielt opførte, og den Fremgangsmaade, der er bleven fulgt i det forelagte Finanslovsudkast. Man har netop søgt at fyldestgjøre sit Løfte paa den Maade, at man har stillet Summerne hen paa de enkelte Conti; jeg har jo her deeltaget i den indledende Forhandling om Formen af det forelagte Finanslovsudkast, og jeg kan forsikre den ærede Rigsdagsmand, at der ikke opstod nogenfømhelst Tanke hos mig om, at dette ikke netop skulde være en Opfyldelse af de Uttringer, der bleve fremførte her ifjor, medens jeg paa den anden Side, dersom jeg havde haft den sferneste Tanke om, at man kunde være af en modsat Mening, heller slet ikke vilde have haft nogen Betænkelighed ved at samle disse Summer i een Paragraph.